

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

VI. De dolo & contumacia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

Pius V.

Rei confessi à vinculis carceris non solvantur nisi executione sententia paruerint.

CAP. II.

Cum sicut accepimus, visitatores carcerum almæ urbis nostræ, homicidii, aliorumq; capitalium criminum reos carceratos, ad illorum abolitionem & liberationem nimia humanitate proni atq; proclives, sæpe à carceribus liberari faciunt sub cautione de se presentando, aut alias sub aliis obligationibus & conditionibus eis bene visis, & ita processus debilitantur, & causarum expeditiones differuntur, vel (quod molestius fecimus) eos quandoq; liberant, aut leviori pœna, quàm iustitia exposcit, afficiunt, ac propterea delicta impunita remanent contra jus & utilitatem publicam. Nos considerantes impunitatem scelerum esse incentivum malorum, nolentesque in futurum reos homicidii, ac aliorum delictorum capitalium, nisi in casibus à jure expressis à carceribus liberari, & extra carceres audiri, ac levius puniri, tenore presentium, eisdem visitatoribus sub pœna indignationis nostræ inhibemus atque interdiciamus, ne posthac reos carceratos, ut pramittitur, arbitrio suo relaxent & liberent. In levioribus autem delictis reos confessos aut convictos non relaxent, neque liberent, nisi prius sententiæ, aut condemnationi, quam eis infligendam & imponendam duxerint, paruerint, & illius executione facta fuerit. Volumus autem, quoriscunque viderint æquitatem juris rigori attentam facti qualitate præferendam esse, cum ad solum Principem jus decernendi inter jus & æquitatem non scriptam spectet & pertineat, tunc facti qualitas diligenter inspecta consideretur, & si quid ab eis de jure relaxandum videbitur, nobis unus ex visitatoribus unâ cum iudice causæ referat, præsertim procuratore fiscali, vel Advocato fiscali ejusdem Camere & fiscali, ac etiam pauperum advocato, ut à nobis quid statuentum & deliberandum sit, intelligant.

Idem.

In causis criminalibus confessi appellare nequeunt.

CAP. III.

In confessos iudices procedere possunt, non obstantibus b appellationibus & inhibitionibus, & absq; aliquarum pœnarum incurfu.

TITVLVS VI.

DE DOLO ET CONTVMACIA.

Pius Quartus.

Defensio condemnatorum in contumaciam, infra semestre exigi debet.

CAP. I.

Quoniam sæpe contingit, ut qui ex aliquo crimine in contumaciam condemnati fuerint, perdurant ad multos annos in contumacia, expectantes occasionem, ut per temporis diuturnitatem criminis probatio impossibilis reddatur, & tunc quarunt contumaciam sibi remitti, & super defensionibus audiri, cum criminis probandi facultas est fisco sublata, causam plerumque vel coram iudicibus in ipsos propensis, vel in locis ubi jura fisci deduci non possunt, introducunt, statumus, quod rei in contumaciam condemnati, ad suas defensiones faciendas admitti non possint, nisi infra sex menses, quoad faciendas videlicet à die condemna-

a L. cum quidam. ff. de liberis & posthumis. c. ut fama. de sent. excommuni. *b* Propria voce confessus appellare non potest. l. 2. c. quorum appell. ubi gloss. Bart. Bald. & Oldrad. communem dicunt. c. Pius V. in sequenti. constitutione, contumaciae infra annum ad defensionem admitti posse docent.

tionis, quo vero ad jam factas condemnationes, vel publicationis præsentium computandos, nec illi quoniam in loco ubi condemnatio secuta est, vel in eam generali Provincie ubi delictum fuerit commissa. Et si secus fieri contingat, quæcumque absolutio, vel liberatio obtinenda, etiam si vigore commissionis signata nostra nullius sunt roboris vel momenti, sed ad hanc condemnationem jam factam executionem deesse possit, & debeat. Quo termino sex menses in sententiæ in contumaciam late crimen non ortum fuerint, & tanquam in rem iudicatam transierint, non & personaliter executioni demandentur. Nec in casibus prolixioribus minor ætas viginti annorum, dum non majores quatuordecim annorum extiterint. Quibus banniti hujusmodi in contumacia condemnati, non aut postmodum absolvendi, iudices, sub pœna malefactorum, & infamiae perpetuæ, illos gratia, & benevolentia sportularum solutione, absolvere debeant. Publicum Rom. 26. Maji 1565.

Pius V.

Semestre spatium concessum Pii IV. decreto contra alios de primendis causa defensionibus, ad annum extenditur, & pro parte tamen, ut sponte componentibus dantur, non capto tempore nisi favoreat & patrocinetur.

CAP. II.

Dvidum postquam fidel. recordi. Pius Pape IV. processor noster, cupiens subterfugis delationibus obviare, per quasdam suas in forma motus promittas literas, sub dat. Romæ apud sanctum Petrum. 22. Junii. Ann. 6. inter alia statuit, quod rei in contumaciam condemnati ad suas defensiones facienda non possint, nisi infra sex menses, quoad faciendas licet à die condemnationis, quo vero ad jam factas condemnationes à die publicationis extraxerint, computandos, per alias nostras, etiam in forma vocati proprii emanatas literas, die 20. mensis Junii, postificatus nostri anno primo publicatus, unum sex mensium hujusmodi ad annum progressum, & contumacibus hujusmodi defensiones non nisi post unum elapsi terminum denegari debere decrevit. Causas, sicut accepimus, à nonnullis ordinationibus & dispositionibus hujusmodi, nostrisque de dictis prædictis in illis edendis intentionem variis calumniis eludent, & super earum sinistris interpretationibus agere proprio fisco & Camera Apostolica fatigare, & causas in longum protrahere, & illas intricare, & contrarietate executionem evitate satagentibus, & contra nos iniquitatem (licet ex verborum progressu res clara sit) an scilicet tam sponte componentibus, de quibus loquuntur motus proprii præfati prædecessoris, quam etiam capti intra dictum tempus, in diffinitum admitti debeant ad faciendum suas & defensiones, maxime siantibus in eodem nostro motu proprio appellati supra relato verbis, videlicet. *Si contumacia alio tempore de fine non potest anni elapsi terminum denegari debet, qui in diffinitum prolata sunt, & videntur posse comprehendere, & sponte componentibus, quam captos, nihilominus extendentes, quod verba ipsa nihil aliud disponunt quàm prorogationem terminum, his quibus ex forma motus proprii prædicti prædecessoris denegari non possunt. Nos igitur ad tollendum omne dubium, & ablitum evitandum, quod capti, & sponte componentibus*

a Contumacia in criminalibus accusanda. l. absque. c. 1. de par. Bart. in l. inter. ubi. col. ff. de public. iud. & in capitulo ad reprimendum. in verb. negaverit. *b* Contumacia dicitur non auditur, nisi contumacia fuerit expressa. gl. in l. sed & ff. de iust. col. 2. de iudic. l. q. observatur tam in articulis quam in criminalibus causis.

essent conditionis, necnon calumniis & aliis inconveni-
entibus hujusmodi, quantum cum Deo possumus, ob-
viare, omnemque disputandi materiam tollere, & in his
opportune providere volentes, necnon singularum lite-
rarum praedictarum, ac indiciorum, inquisitionum, pro-
cessuum, condemnationum, & sententiarum desuper
formatarum, & litarum, ac formatarum & promul-
gandarum hujusmodi, aliorumque forsitan latius ex-
pressis, tenores, continentias, formas, & compendia, ac
reorum delictorum, criminum, & excessuum, ac poena-
rum hujusmodi, & iudicum nomina, cognomina, gra-
dus, & qualitates, ac quantitates, & loca, pro plenè &
sufficenter expressis habentes, & decernentes, necnon
singulas praenarratas literas confirmantes & innovantes,
motu simili, &c. quod banniti & in contumaciam con-
demnati in poenam capitis & ultimi supplicii, si capti ad
manus Curiae venerint, per iudices ad novas sive alias
defensiones faciendas, etiam intra dictum tempus non
admittantur, nisi habita à nobis vel signatura nostra de-
super gratia speciali, nec litera ipsa quae in eorum odi-
um edita sunt, eis in aliquo suffragentur, aut illis se
juvare sive defendere possint. Quinimo, quod iudices
praefati sententias ipsas condemnatorias, tam in urbe,
quam extra eam latis & ferendas, si tamen legitimis
praecedentibus indicis ad inquirendum promulgata fu-
erint, executioni realiter & corporaliter suis loco & tem-
pore congruis respectuè totaliter & integrè contra sic
captos demandent, & demandari faciant, hac nostra per-
petuo valitura declaratione declaramus & decernimus,
& quatenus opus sit, de novo statuimus & ordinamus, &
ita mentis & intentionis nostrae fuisse & esse attestamur.
Rom. Id. Septemb. 1571.

TITVLVS VII.
DE SEQUESTRIS.

Pius Quartus.

Indicibus decernendis sequestra fructuum beneficiorum lite pen-
dente conceditur facultas.

CAP. I.

Antiquissimus in Christo Pater & Dominus noster Do-
minus Pius divina providentia Papa IV. cupiens,
sicut suo pastoralis incumbit officio, unicuique quod
suum est tribui, iustitiamque inter omnes a qua lance mi-
nistrari, ac animarum periculis, & fraudibus eorum qui
passim beneficia Ecclesiastica in mensibus, in quibus illo-
rum collatio & provisorio per constitutiones suas, seu Can-
cellariae Apostolicae regulas desuper editas, dispositioni
suae pro tempore reservatae existunt, vacantia, seu alias
eisdem & sedis Apostolicae dispositioni generaliter refer-
vata, aut ex generali reservatione Apostolica vel alias af-
fecta, ordinata, seu alia auctoritate, contra dictarum
constitutionum tenorem aut alias indebitè sibi conferri,
& de illis etiam provideri procurant, & in eis praetextu
collationum & provisionum hujusmodi se intrudunt, ad
hoc ut illorum fructus suos faciant, & ex eis impetrantes
Apostolicos seu alias iusto titulo provisos molestant, &
interim lites adeo in longum protrahant, ut impetran-
tes & iustum titulum habentes, aut cum eis concordare,
aut eorum juri cedere & renunciare, aut in prosecutione
litarum hujusmodi omnes ferè eorum facultates dissi-
pare, & tandem in illarum prosecutione mori cogantur.
Quique beneficia in Romana Curia vel extra eam liti-
giola resignant, aut eorum juri cedunt simpliciter vel in
favorem tertii, in memorialibus cum parvis datis & con-
sentibus desuper praestitis, quae penes se retinent, & ni-
hilominus lites hujusmodi prosequuntur, & dum cog-
noscat nullum jus sibi in hujusmodi beneficiis litigio-
sis competere, ad effugiendum sententiam, & expensas,

vel fructuum restitutionem, in quibus condemnandi ve-
niant. Supplicationes desuper signari, ac datas, & con-
sensus parvos hujusmodi extendi faciunt, asserentes se
jam diu illa dimisisse, partes foventes bonum jus, & iudice-
rum iustitiam ministrantes deludendo, quantum in eo est
obviare, ac omnem penitus talia praesumendi occasio-
nem tollere, hac sua perpetuo valitura sanctione statuit
& ordinavit, quòd quoties in antes aliquem super quo-
vis beneficio Ecclesiastico, ut praefertur, reservato seu af-
fecto, & dicta auctoritate vel alias nulliter collato tam
in dicta Curia quam extra eam litigare contigerit, & ju-
dici ordinario, seu cui causa desuper commissa fuerit,
etiam summarie & extrajudicialiter, quantum sibi pro
rei qualitate sufficere parte legitime citata videbitur,
confiterit beneficium ipsum in dictis mensibus vacavisse,
se, aut alias, ut praefertur, reservatum seu affectum, &
nilhilominus ordinaria, seu alia auctoritate nulliter col-
latum, & indebitè detentum existere, idem iudex repro-
ducta citatione fructus, redditus, & proventus beneficiorum
sic nulliter collatorum, & indebitè detentorum seque-
strari a mandet & faciat, ac alia exequatur in praemissis
necessaria & opportuna. Super quo eidem iudici omnia
potestatem & auctoritatem impertitus est. Idemque sancti-
sua in causis nunc in quavis instantia coram eisdem iudi-
cibus pendentibus similiter observari mandavit. Praete-
rea decrevit & declaravit sic resignantes seu cedentes, &
nilhilominus lites hujusmodi prosequen. ne eorum ma-
litia illis prodesse, & foventibus bonum jus nocere vale-
at, ad fructuum, reddituum, & proventuum dictorum
beneficiorum per eos perceptorum restitutionem, ac ex-
pensarum in liris hujusmodi factarum refectionem,
omniaque & singula damna & interesse in quibus con-
demnati fuerint, si non cessissent vel resignassent, per ju-
dices tam ordinaria quam delegata, vel alia auctoritate
fungentes, coram quibus lites ipsas pro tempore pendere
seu moveri contigerit, condemnandos fore, & conde-
mnari debere, ac ad id teneri & obligatos esse, ipsosque,
ac etiam in dictis beneficiis successores quoscumque ad
partitionem sententiae, seu sententiarum, ac literarum
executorialium pro tempore latis, seu litarum, & decre-
tarum, à quibus appellare non liceat, ad restitutionem,
seu relaxationem possessionis, ac fructuum, reddituum, &
proventuum, necnon refectionem expensarum, ac dam-
norum, & interesse hujusmodi, perinde ac si contra
eisdem successores sententia seu sententia lata, & litera
executoriales hujusmodi decreta fuissent, cogi & com-
pelli. Sic tamen, quòd postquam alter ipsorum senten-
tia, seu sententia, ac restitutioni, vel relaxationi posses-
sionis, & fructuum, reddituum, & proventuum, necnon
damnorum & interesse hujusmodi refectioni, aliisque
praemissis realiter & cum effectu paruerit, alter desuper
molestari non possit.

Pius Quintus.

Lite pendente fructus & distributiones beneficiorum Ecclesiasti-
corum fidei sequestro debent deponi.

CAP. II.

Ordi nobis est lites minuire, & à laboribus subdi-
tos, maxime personas Ecclesiasticas divino cultui
deditas, relevare. Sanè cum (sicut accepimus) in ple-
risque cathedralibus & collegiatis Ecclesiis, earum con-
stitutionibus & statutis etiam à sede Apostolica appro-
batis & confirmatis cautum sit, quòd occurrentibus li-
tibus & controversiis inter provisos de dignitatibus, of-
ficiis, canonicatibus, & praebendis, portionibus, & prae-
bendis, ceterisque beneficiis Ecclesiasticis qualitercunq;

a Sequestrum non debet concedi, nisi jus illud petentis appareat.
l. cum proponas. C. de bon. auct. jud. possid. l. si in quo. ff. ut in
poss. lega. Nam si in qui peti sequestrum nil iuris habeat, seque-
strum non fiet.